

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

T Ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

etis anpur antea dicebatur. Hunc autē taracina vo-
catur. vide supra. Est et trachina civitas thessalie que
beradea ab hercle cognominata est. Hinc ab Quidio
trachynius dicitur Lcis coniunx. Halcyones. Bgeci
trachyna vocat aspera. Unde taracina quasi trachy-
nam ab asperis dici autumat Strabo. Et a trachy-
na thessalie Sophoclis tragedia/trachina dicta est.
Unde Luce. libro. ij. tusc. Quas hie voces apud So-
phoclem in trachinis edit.

Trachoma penul. prod. Bgece enim τρακω μδνο ca-
tur scabritia palpebrarum interior; sicut in eadē par-
te glabritas; hoc est deslinium pilorum vadrosis et
milphosis.

Trachonitidis regio/pars iudee quā ferunt inter mon-
tem Libani et lacū tberiadis sita est. Cui terrarches
fuit. Philippus iuxta euangelii Lucę. Et est vt Hie-
ro. inquit trans bosrā Arabię civitate in deserto cō-
tra haustalem plagā quasi ad damascuz respiciens.
Hanc gentē instituit. Cui filius Haram: vt scribit Jo-
sephus lib. j. antiquitatis.

Trado is. tradidi traditū et trans et do in et s abiectis/
significat in potestate do. Teren. in pho. Terū scē-
tem tacitū causam tradere aduersarijs; etiā ne id ler-
coegit. Tradere etiā est docere. Augu. Quicquid
de arte loquendi et differendi quicquid de dimensio-
nibus figurarum et de musicis et de numeris sine ma-
gna difficultate nullo hominū tradente intellexit. Itē
significat dicere. Hel. Demosthenē tradit et vestitu
ceteroq; cultu corporis nitido venustoq; nimitiq; ac-
curato fuisse. Item Vandare: vt cum dicim? De-
monie traditū est. Itē hieci alicui? cōmittere: vt Au-
per mihi tradidit egon. Item quasi viderē. Hiero.
in Ben. Pecunia digna tradat eā mihi coraz vobis
in possessionē sepulchri. Item permittere: nam in sa-
cris litteris dei a quouis secessio siue destitutio nomi-
natur. Unde apostolus ad Romanos: Tradidit il-
los de? in reproba sensum: id est a deo permitti sunt
deseri in reproba sensum.

Traduco is. penul. produ. et trans et duco: in quo n et s
similiter abijciuntur significat de loco ad locū duco.
Lsar. j. com. Reluctij per angustias et fines Sequa-
norum suas copias traduxerāt et in heduorū fines p-
uenērūt. Ambro. Traduco vltus est. De profundo
ad lumen extrahit fluctuantes de infimis ad superna
eranducunt. Aliquādo traducere est ad vltiora du-
cere. Plau. Traduce ad huc lineā plusculū. Aliquan-
do transferre. Bar. Traducta est getulis. Unde et
traducere libzū et vna lingua in aliā quidā dicit: hoc
est interpretari. Aliquādo agere siue ptegerit. Luce.
Ser. Sulpitio. Qua ratione nobis traducēdum sit
hoc tēp? Aliquādo deridere et infamia afficere et ve-
lut in exemplū proponere: vt est apud euangelii. Jo-
seph cū esset vir bonus et nollet eā traducere. Bar.
Dulcor traducer? apber. Et traducere nutrire / so-
uere / sustinere. Juue. Altera quos nudo traducit gal-
lia tallo.

Traduces. in vitibus dicitur qui aliunde tracti ac pro-
pagati sunt. Bar. lib. j. de re rust. Arbusta vbi tradu-
ces possint fieri vitiū vt mediolanenses faciūt arbori-
bus quas vocant opulos. Carro appellat traduces
rumpos vbi et arboribus in arbores traductis viti-
bus vinea fit. Quis singularis notatius est Tra-
dup. Lol. lib. ij. Si tradux ducē non contingit media
virgainter eas deligetur.

Tragos / latine hyrcus. An tragedia: Rursus tragos
berba quam aliqui scorpiō vocant semipede alta fo-
litis pusillis: racemis rubentibus / grano tritici. Hinc
Paratragedo verbū. Tragus / cōche genus mali sa-
poris. Suid. τραγος παρα του τραχου λρεμαε
χειρ λαχουσιωων η παρα το τραχηου φορη

εχειρ η τρεχειρ και τραγαν αμπελοδοτ.
Tragum neutri generis / gen? piscatozē retis: quod et
verriculū dicitur.

Tragedia penul. core. Quis apud grecos producat
απο του τραχου και της ωδης. Hoc est ab byr-
co et cantu: quasi byci cantus. Nam hyrcus dabatur
in pgeniū tragicis auctoribus qui rusticū et pastorē
erant. Vel ab byrco vineaz holte: et a cantilena eius
ipsius rei apud Argilū plena. Vel q vter eius mu-
sti plenus solenne pgeniū cantonibus erat. Hozari?
Carmine qui tragico vilem certauit ob byci cū. Aliū a
sece putat: quā grecorū quidā Trigan et triga vocāt:
appellatā / q ora sua fecibus perlinebāt scenici ante
vltim personarū ab eschylo repertū. Idem: Ignorū
tragice genus inuenisse camene Dicit et plautus ve-
nisse poemata thespis. Que canerent / a garentq; inse-
cti fecibus ora.

Tragicus quasi hyrcinus q tragediaz scribit. Tragicus
aduerbiū / significat crudeliter / aut moie tragico.
Tragedus q tragedia canit et recitat.

Tragelaphus penul. core. Specie cerui / qui byrco
ceruo similis est barba et villo distas ab aliis dicitur
byrocervus τραγος byrcus ελαφος cervus de
quo in Deute. habetur.

Tragopagus. pe. cor. herba in acetarijs laudata que a
quidā Barbula byrcina ab aliis comē: q; folia h-
ber instar croci in rotundū sparfa. Gulgo barba pe-
tre dicit in gallia transpadana.

Tragonia / herba que adalligata triduo dicitur cōsume-
re lyenes.

Tragion siue trogonis / herba que nascitur in Creta iu-
niperō similis.

Tragopa / aus in ethiopia que comibus arictinis pre-
fert caput armatū.

Tragemata / bellaria. Pm Macrobii ad est omne men-
se secundę genus.

Tragea siue tragia / insula vna ex cycladibus. Ex t the-
ogiton paripatericus Aristoteli familiaris.

Tragula / genus celi hasta dicitur / q scuto infra traba-
tur. Salustius libro quarto disto. Quiddam atq;
preparatis ducibus et merellis icu tragule sauciare
tur. Plau. in episto: Tragulā in te iniicere adoznat /
nescio quas fabricum facit. Et tragula rete qd vulgo
nunc tractam vocant. Plinius: Qvis suberis ancho-
ralibus maxime nauium piscantiumq; tragulis et ca-
doz obturamentis. Dicta tragula / q et vndis vt plu-
rimum trahatur.

Tragurium / insula in mari adriatico / adiacens balma-
tig in qua est ciuitas eiusdem nominis. Bucio: Pro-
lomeus libro. ij.

Trabo is. xi. cum. per vim duco. Trahimur inuicti / bu-
citur volentes. Virgil. Alcaria ad ipsa trementem
trahit. Aliquādo simpliciter ducere. Lactan. libro. ij.
Nec quicq; possit esse omnino qd non originē a deo
traherit. Aliquādo leuare. Lccero. Atq; etiā ex pu-
teis iugibus aquā calidā trahit. Aliquādo pro trabe-
re. Salu. in Jug. Abterbal: vbi intelligit omnes for-
tunas suas in extremo sitas / hostē insectū auxiliū spē
esse nullam penuria rerum necessariatū bellum trahi
non posse. Aliquādo remouere. Salustius: Nisi ea
res longius nos ab incepto traheret. Aliquādo exte-
dere. Virg. Ille horridus alter desidia latamq; tra-
bens inglorius alius. Alter idem vltus est. Necnon et
vario noctem sermone trahabant: id est terebant vel
consumebāt. Quis verbi cōposita sunt Abtrabo /
attrabo / ad me trabo. Cicero Treba. De qui te nō
Romam attrabā te qui non bucaduoles. Contrabo
detrabo / distrabo / extrabo / intertrabo / pertrabo / per-
secte seu ad finem trabo. Protrabo / differo prolon-
go. Teren. in an. Impetrabo: vt aliquot saltem nu-

plūs protrahat dies. Retraho/retro seu rursus tra-
ho. Idem: Dostis poeta poetā non potest retrahere
a studio. Salu. fuere tamen extra conuersionē cō/
plures qui ad Latīnā in initio profecti sunt. In his
erat fuluius senatoris filius quem retractū ex itinere
parens necari iussit. Hiero. in Ero. Retrahe manus
cūā in sinū tuū. Subtraho proprie significat sub siue
de medio aufero. Lactan. lib. ii. Qui vel morte sub/
tracti v̄ absentia fuerant separati. Hiero. ad Julia.
Audio faustinam tibi subita dormitione subtractā.
Quis surripio/furos. Plau. in cas. Nā peculū pro/
bam nihil habere addeceat claz viro z que habet par/
tem eius haud cōmō di est: quin viro / aut subtrahat/
aut sup̄o iuenerit.
Tracto frequētatiū est/ quasi frequēter traho vel sur/
sum traho. Terentius in deau. Idē carce tractabat vi/
rum vt illius animū cupidum inopia incenderet. Et
tractare est mereri: vt bene tractasti me: id ē bene me
ritus fuisi de me. Item Dissere q̄ ea de quib⁹ dis/
serimus/frequēter tangere videmur. Hinc tracta/
tus. Item frequēter tangere. Columella libro. vii.
Talis notale vitulos oportet cum adbuē teneri sunt
conficere/manu tractari. Iuue. Per puppim z du/
ros gaudet tractare rudēces. Item exercere: vt Qd
medicorum est promittunt medici / tractant fabulā
fabri. Item Subernare. Cicero Bruto. Fuit in Cili
cia mecum tribunus militū: quo in munere ita se tra/
ctauit: vt accipisse ab eo beneficium videret non de/
disse. Huius composita sunt Atrecto. Hieronym⁹
in Beñ. Si atrectauerit me pater meus z senserit ti/
meo ne putet sibi voluisse me illudere: Qd recto / de/
tracto / retracto / obrecto: quasi aduersus aliquē tra/
cto. Pertracto / perfecte tracto.
Tractus us / spaciū / regio / plaga. Virg. Indicio est tra/
cto surgens oleaster codem.
Tractim aduerbiū / significat trahendo in longum sine
intermissione / longo tractu diuine. Plau. in Amp.
Quid si ego tractum tangā vt dormiat. Virg. Lum/
sonus audit grauior: tractimq; susurrat.
Traha / genus vehiculū sine rotis quo coloni vtuntur a
trahendo dictum. Hieron. in libro Paral. Et fecit
super eos tribula z trabas z ferrea carpenta trans/
re. Virg. libro. i. geor. per eperibem trabes dixit/
sicut nauis pro naua. Tribulag; trabeg; z iniquo
pondere rasti.
Trahar / audis / rapar / oia ad se trahens. Plau. Ebo/
lurū lenonitū: ebo sterquilinū publicū / impure inbo/
neste / iniure / illex / labes populi / pecunie accipiter aui/
de atq; inuide / pro cap; rapar / trahar: treccis verlib⁹
ruas impuritates loqui nemo potest.
Traiçio is: ex trās z iacio / remotis n z a / significat tra/
duco / transporto / transueho. Nā proprie nauē que
traiciunt / transportare seu transuehere aut traduce/
re dici possunt. Alii do traducunt tantū: cum traice/
re dicuntur / sicut lib. i. docet. Livi. Pre se armentū
agens nando traiecerat. Plancus: Exercitū ad kalē
dos matas rhodanū traieci. In his exemplis non ca/
pitur traçio pro transporto: vt quidā volūt / dicen/
tes. Traçio exercitū: id est transporto exercitū trās
mare / aut trans flumen. Traçio mare vel flumen. i.
transleo. Livi. de secūdo bello punico. Annē vado
traiecit. Aliquādo coniunctim. Idem: Traiecit copi/
as iberū. Aliquādo traicere est transigere / transuer/
berare. Idem lib. ii. Contra quē z ille concitat equū
cantag; vis infestis venientū hastis fuit: vt brachiū
Ebutio traiecit / manilio percussum pect⁹. Hinc tra/
iectio / traçio. Livi. lib. i. de diui. Cum celū ex omni
parte patens atq; apertū intuerent traiectiones mo/
tusq; stellarū obseruauerunt.
Trallis / vrb; lydię non longe a Dagnesta sita in ver-

tice quodā qui promōtiū natura munitū habet ab
a rgius z thracibus quibusdā condita. Sunt z alię
trallis in p̄bygia vbi sunt Carie fines hec alie noi/
bus dicta est xūaria z Heluciar; Antiochia. Hic
Trallian⁹ a. um. Livi. in phil. Trallianā aut Ephesti/
nam dicere putes. Et tralibus fuit Denodo⁹ vir
doctus. Hec nomē trallis fm̄ Pusia. tñ pluraliter
declinat z tam accusatiū q̄ noiatū in is tñ mittit
sicut alpis / sardis z tyrtis.
Tralucidū qd p̄ mediū lucet. Pl. Suauiores albe vie/
qñ e tralucido facit⁹ accipiat aer.
Trama / subregmen. Persius. Vibi trama figura ste/
relitqua.
Trames generis mascul. semita transversa. Livi. lib. v.
Obliquis tramitibus egressi.
Trans p̄positio est que significat vltra: vt cum de lo/
co ad locum z de vno ad alterū / z de vna ad alteram
transicionem facimus. Separatur quādoq; vt tra/
mare / trans mōres. Sed pleriq; cōponit p̄sertim
cū bis lris. A. vt transalpinus. L. vt transcurro. D. vt
traduco. E. vt traseo. F. vt trāffero. G. vt transgredi/
or. I. vt traçio. L. vt translego. Q. vt transmigro.
M. vt trano. P. vt transpono. S. vt transcribo. T.
vt transigranus qui habitat trans tygrum. U. vt
transueho. Sed sciendū est qd composita cum n vel i
consonante vel d amittit n z s. vt trano / traçio / tra/
duco. In reliquis manet integra / nisi cum s. in quo s
tñ abijcimus: vt transcribo. Apulei⁹ tamen docet qd
si trans ponatur cum eo duco / pugno / potest retine/
re z perdere n. vt transduco / traduco / traçpono / tra/
pono / transeo z trao. In alijs retinet n. nisi in tra/
no / trado / traçio.
Tranare / significat vltra nare: id est natate. Livi⁹ libro
ii. Dulcisq; super inciditibus telis incolūmis ad su/
os tranauit. Virgilius: Superant montes z flumi/
na tranant.
Tranquillo tranquillās / quietū facio. Aug. lib. viii. cō.
Tranquillatur celū z mare z exultant nimis: quoniā
timuerunt nimis.
Transfactus participium / idem est qd p̄teritus. Livi.
lib. ii. ad heren. In consequenti tempore spectabitur
nunquid re transacta relicū sit / qd indicet aut factus
esse maleficiū: aut a quo sit factū.
Transcendo ex trans z scando / significat ascēdēdo trās
gredior.
Transcurro / vltra curro. Teren. in eu. Tu abi atq; ob/
sera ostiū intus dū ego transcurro ad forū.
Transcribo / idem quod excribo: hoc est ab exemplarīs
quicq; describo. Quandoq; tamen ponitur pro tra/
do. Virgilius libro. vii. Et tua dardaneis transcribi
sceptra colonis.
Transleo is. iiii. z transi itū / vltra eo. a quo transitio et
transitus. z cōpositū pertransleo.
Transitorioz transitoria transitorioz / qd cito transir.
Leo papat Hec ergo non transitorie: sed cum ingen/
ti tremore debemus attendere.
Transiēter aduerbium a transiēs trāsētis formatū.
Aug. lib. iii. de ciui. dei. Quod vitium. Salu. ma/
gis transiēter attingit: hoc est in transitu siue trans/
eundo.
Transenna / per quam aspectus transire potest. Cicero
libro. i. de oratore pro fenestra seu cōcello posuit cū
ait: Hunc petta a Lasso vt illam copā quā constru/
ctam vno in loco quasi per transennā / p̄tereuentes
stricā asperimus in lucem proferat. Transenna etiā
fimis extensus dicit. Gal. lib. ii. histo. Transenna de
missum victorie simulacrū cum machinato strepitu
tonitruū coronam capiti imponebat metello. Quan/
doq; ponit pro decipulo / laqueo z funiculo ad deci/
piendū conuincato. Plau. in bac. Hunc e transenna

- hic turdus lumbicū petio. Et in Ru. In etate agēda hominū plurime sunt transennę: ubi decipiuntur doctis atq; edipol in eas plerumq; esca imponit quam si quis audius poscit escam auariter decipitur: vt tranfenna sua auaricia.
- Transfero** penul. core. transferri dicitur res cum nō remanet apud eos/a quibus transfertur. Cice. lib. 10. j. offi. Qd ab Ennō positū in vna re transferri in multas potest. Hinc translatio que fit quotiens: vt deest verborū proprietates vel vitatur iteratio. Cicerō autem translationē verborū maxime probat lib. de optimo genere dicendi cum inquit. Sed Phalerus de metrius meo iudicio prestat ceteris: cuius oratio cū sedate placideq; loquitur tum illustrant eā quasi stelleguēdam translata verba atq; immutata. Translata dico vt sepe iam que per similitudinē ad aliā rem aut suauitatis aut inopię causa transferuntur. Quintili autem que sint verba propria queq; translata: quo modo transferantur: que sit vitiosa translatio: et cur reperta sit translatio diffuse tradit. lib. j. insti. dices: Propria sunt verba cum id significant in quod denominata sunt. Translata cum aliā natura intellectū aliū loco prebēt. Cistatius tuius vitur: noua non sine periculo quodā singimus. Et lib. viii. Transfertur igit nomen aut verbū ex eo loco in quo primū erat in eū in quo aut propriū deest: aut translātū proprio meli⁹ est. Id facimus: aut quia necesse est: aut quia significans est: aut vt dixi decentius: Vbi nihil horū prestatit qd transferretur in propriū. Alco. scribit. Translatiua dicta esse non noua: nec nuper inuenta: sed aliunde translata. Translatiua gręce μεταφορικά est promissiuū: vulgare publicū/indifferēs. Translatiua sunt et verba per metaphorā in alienā migrātia. Seneca. Translatiua sunt translatiua sententias que sua oratorū suppellex est pro locis cōmunibus intelligit. Sunt et sacra translata apud Macrobiū.
- Transfugio** de loco ad locū fugio. Liui. li. ij. Magna clientia comitatus manu transfugit.
- Transfuga** penul. core. qui transfugit. Idem in eodē. Deinde metuens ne si consiliū iniussu et ignarus omnibus iret deprehensus forte a custodibus romanis retraheretur: vt transfuga fortuna tui verbis crimen affirmante senatum adit. Nec solum vt inconsultus inquit transfuga is accipiendus est qui aut ad hostes/aut a bello transfugit: sed et qui per induciarum tempus ad eos: cum quibus nulla amicitia est: inde suspecta transfugit.
- Transigo** penul. pro. transodio seu transuerberō. Liuius lib. 10. j. Stricio itaq; gladio simul verbis increpans transfugit puellam.
- Transundo** is. de vase in vas fundo. Cato. Vbi dies trīginta preterierint transfundito: ita relinquitur vsq; ad vindemiā. Cice. per translationem Dolobelle scripsit: Libentius omnes meas laudes si modo sint alię que meę laudes ad transfuderim.
- Transgredior** transeo/a pedū gressu. pprie dicit: s; auerconitas uerulsa liberiozē loquendi vltim dedit. Sal. lib. j. histo. Et de his qui nauigassent et de ipis nauibus eo verbo vti voluit: in quibus gradus nō sit deceptio. Inactus obscura noctem estu secūdo: ac inde transgressus omnes recepit mons p̄ceptus a Iusticia/mis. Sic et transgressus us. pro transretatioe.
- Transigo** is. penul. core. ex trans et ago/significat tras eo seu vltra traduco. Salu. Sed multi inostales de diti v̄tri atq; somno indocti incultiq; sicuti peregrinantes transigere. Macro. Et immolantes deo sacrificium laudis/noctem totam transigere. Aliquando significat tracto. Terē. in An. Intus transiget siqd est qd restat. Aliqñ cōuenio/cōcordo/pacifico. Cice. Treba. Duro cū Quiano transigere possemus.
- Transilio** is. penul. core. ex trans et salio: sed s abijcti significat vltra salio. Col. lib. vii. si fossam sine cōmitione transilit.
- Translego** penul. core. legēdo trascurro siue vltra lego. Plau. in ast. Age queso mi hercle translege.
- Trāsmigro** trāsmigras pe. cōmuni significat habfatu eo siue transeo vel in longiorē locū domicilia habitacionemq; cōmuto. Macro. Et persecuti eos sunt de ciuitate in ciuitate expellentes de iudea: vt ad gentiū populū trāsmigrarent.
- Transmitto** is. vltra vel de loco ad locū mitto. Plini⁹ lib. xviii. Item cribaria que simili modo in tertio remansit cribro angustissimo et tñ arenas trāsmittēte. Aliquādo celeriter transeo. Virg. Alia de parte patētis Trāsmittit cursu campos.
- Transpicio** vltra aspicio. Laetan. de opi. Per eas igitur membranas sensus ille qui dicitur mē ea q̄ sunt foris trāspicit.
- Transstra** sunt loca vel tabule super quas sedent remiges. Virg. Transstra per et remos. Et apud Ægechielem. Quercus de balan dolauerūt in remos tuos et transstra tua fecerūt tibi ex eborē indico. Hęc etiā iuga dici solent. Virg. Inde alias animas que per iuga longa sedebant Decurbat: laratq; foros. Et transstra tigna que tranfluera a pariete in parietem porriguntur. Cictruius lib. v. Trabes etiā supra columnas et parastata et antas ponunt in contignationibus tigna et axes sub rectis si minorā spacia sunt et transstra et capiteoli si commoda columnę et canterū sed et sedilia in nauibus.
- Transuado** et transuado as. penul. core. per vadū trahio. Macro. ad Delio. per translationē. Sed quoniam scopulos locis enauigant oratio: et inter canas spumetis fluctibus cautes fragilis in altū cūmba processit: expendenda vela sunt ventis et questionum scrupulis tranfluadatis letantū more nauatarū epilogi celeuma cantandū est.
- Transucho** vltra verbo. Sal. in Jug. Et eo nūcro Medit et perle et armeni cum nauibus in Abhica trāfluēti proximis nostro mari locos occupauere. Aug. Caro Iesu est marie quā tranfluxit homoians omne humanā naturā et multo magis maternā.
- Transuerberō** as. transigo. Cice. Dario. Sed q̄ potest esse homini politico delectatio/cū aut homo inbecillus a valentissima belua lanias/aut preclara bestia venabulo transuerberat.
- Transuerfus** a transuerso esse debet: qd est in obliquis verto: licet nōdū legerim. Col. li. ii. Sed in arando maxime obseruandū est: vt tranuersus mons sulcef. Cice. li. iij. ad herē. Ecce ibi ille de trasuerso Deus inquit adolefcens pueri tui modo me pulsarunt/ satisfactas oportet.
- Transuolo** as. pe. core. ad aues pertinet: sed per translationem ponitur pro trascurro vel pro repente accedo. Macro. ad Damas. Deq; dubiū et quid facere nescierē ita festin⁹ exerruit: vt omnibus p̄termisissis ad scribendū transuolare. Plau. in epi. pro transfugio posuit. Transuolauerūt ad hostes.
- Transumo** is. ex alio sumo. Unde que ex primis tabulis transcripta sunt: solentare iuris adhibita dicuntur transumpta/ et actus ipse transumptio. Itē trāsumptio figura est quā gręci μεταληψιν vocant: cum rem ex alio ad aliud transmouimus.
- Transuo** is. ex trans et suo: sed s abijctur. Col. li. viii. Media pars descripti orbiculi eadē fibula trāsuif.
- Trapezes** vel trapezū penul. prod. mola olearia a τραπεζω voluo seu verto. Char. a terendo deducit. Virg. li. ij. geo. Terit sycionia bacca trapezis.
- Trapeza** mensa seu tabula qua argentarij vtunt.
- Trapezite** penul. prod. mensariū pecuniarum campō

res. Plaut. in ca. Sub ducā rariunculā quātilā argē-
ti mihi apud trapegetā sicut. Et dic. cōtra Rufū. Quasi
bon' trapegeta adulterine monetē pecuniā reprobet.
Trauli qui maiori difficultate loquatur. Unde et trau-
lis. Lucre. li. iij. Magna atq; mansueta cataplexis
plenaq; bonorū balba loqui non quit traulis muta
pudens est.
Trebis fluvius extra placentiā apud quem Annibal
romanos vicit. Est et trebia Celsiterorū ciuitas: que
pars est hypanie.
Trebula oppidum fuit haud longe ab vrbē: vt scribit
Nli. Et olim trebulanis ciuitas data fuit. Dinc La-
sci: trebulani dicti sunt: de quib' Bar. Trebula nos
genitū cōmēdat gratia duplex. Sive leui flāna: sive
dominatur aqua. Prope trebulanos sūt et alij popu-
li nomine Trebiani auctore Plinio. lib. iij. Sue. in
tibe. Terū eo centente vt trebianis legatā in op' no
ui theatri pecuniā ad munitionē viē transferre conce-
deretur: obtinere non potuit.
Tremo is. a similitudine vocis que tunc cum valde tre-
mit apparer. Quo etiā in corpore pilivē arista in spi-
ca hordei horret. Et tremere quidē cōmoueri seu agi
sari significat. Plaut. in aff. Non placet pro mōstro
est: quādo qui iudat tremit. Interdū ponit pro time-
re. Cūq; lib. ij. Dic aliud metus miseris multoq; tre-
mēdū. Quis cōposita sunt Contremo: in tremo: in-
tas seu valde tremo. Cūq; lib. iij. Et festum quoties
morat latus in tremere omne. Hymure trinacriaz.
Dertremo: valde tremo. Et habet penul. coz.
Tremisco is. tremore cōcutio. Cūq; lib. iij. Sontēq;
pedū vocēq; tremisco. Dinc tremisco et tremisco.
Lactā. li. vii. Itaq; trepidabat oēs et ad lucuolum il-
l' s' sōntū cōtre miltitē. Dinc. cōtra Gigantū. Ita
totus et corpore et animo tremisco.
Tremefacio sicut sonat. Cūq; lib. iij. Tū nō tremefacta no-
uus p' peccora cūctis Insinuat pauor.
Tremo: modo ipsam cōmōtionē seu agitationē / mo-
do timorē significat. Cūq; lib. ij. geor. Unde tremor
terris. Et alibi: Cur ante cubā tremor occupat art?
venit tū ex greco spe uoz illa que deducunt.
Tremebundus. abunde tremens. Cice. lib. iij. ad herē.
Sū erit fermo in locutione leuiter et tremebūdavo-
ce cum parua significatione risus.
Trepidus a. um. idem qd' pauidus. Cuius dimi. est tre-
pidulus. Hel. Nulli trepiduli circūstrepere. Et tre-
pidus Festinus. Cūq; lib. iij. Dic me dū trepidi cru-
delia limina linguat. Immemores sociū vasto cyclo-
pis in antro delerare. Ser. Trepidū festini vt per ti-
morē non per odiū relictiū fuisse videat.
Trepidus. pe. cor. timor. Amb. Trepidare virginū
est ad omnes ingressus viri pauere: omnesq; viri af-
fatus vereri. Et trepidare / festinare. Cūq; lib. iij.
Dum trepidant ale saluūq; indagine cingūt.
Treuēri populi Gallie inter belgas in cōfinib' germa-
niē Merujs finitimi.
Treis tres asses. Perius. Non treffis agaso.
Tris a greco. Mā greci spio dicūt. Unde trias adis.
trinitas. Aliquādo significat valde. Dinc trisar / tris
megistus.
Triangulus / figura tres angulos habens iquam greci
τρίγωνον vocāt. Dinc triangular' et hoc triāgulare.
Triarēb' nauis triremis p'positus ab archon pncepa.
Triarū / erant milites fortissimi qui in legione romana
vltimi erāt. Mā si quādo res fuisset in periculo in frō-
te acierū poplitibus flexis stabant ita vt potius ani-
mam amitterent qd' de loco decederent. Unde ortus
est illud prouerbiū: cum res sunt dubie: Tentum est
ad triarios. Bar. Triariū dicti q' in acie tertio ordine
extremis subsidio poneretur. Plaut. Agite nūc sub-
fidete omnes quāsi solent triariū.

Tribus us. a tributo dando: vel q' ager romanus pri-
mo diuisus in tres partes fuerit: et tres partes popu-
li facte: vna tantū a ratio Sabinorū rege iam ami-
co post federa: alia Rammū sive rannenū a Romu-
lo: tertia Lucerū a Lucomone. Barro enim scribit
Romulū dimicantem contra Titū tantū a lucomoni-
bus: hoc est thufcis auxilia postulasse. Unde quidaz
venit cum exercitu cui recepto iam ratio pars vrbis
est data. Unde in vrbē thufcus dictus est vicus. Si-
ue vt aliqui volunt a Luco quem Asylū vocauerat
romulus. Ergo in tres partes diuisus erat populus
adeo: vt qui etiā vni pgerat parri tribunus diceret
et sumptus dati populo tributa vocantur. Sed po-
stea alie quoq; partes vrbis facte / que similiter trib'
appellare sunt. Nam in sex partes fuit distributa ci-
uitas in pimos / secundosq; tatienses Rammes / Lu-
ceres. Quilibet ex tribubus decem curias contine-
bat: q' de nominibus Sabinarū appellare sunt. Car-
ros: festus / Platarchus et Alcomus. Dissentit pau-
lum Linius scribens a Romulo Centurias equitū
tres fuisse conscriptas rannenles et tatienses et luce-
res nec videt existimare totū populū in hos fuisse di-
tributū / sed solos equites. Aug. in psal. interpreta-
tione sic scribit. Tribus alio nomine dici possunt cu-
rie: sed non proprie. Nam proprie si diximus curias
non intelliguntur nisi curie que sunt in ciuitatib' sin-
gulis singule. Unde Curiales et decuriones: id est q'
sunt in curia vel de curia. Et nostis quales curias sin-
gulas habent singule ciuitates. Sunt autē vel erant
aliquādo in istis quoq; ciuitatibus curie etiā populo-
rum: et vna ciuitas multas curias habet: sicut Roma
xxxv. curias habet populi. Mā dicūt trib'. Mā po-
pul' israel duodecim habebat sū filios Jacob. Pli-
refert quattuor: solas vrbanas tribus fuisse appella-
tas a partib' vrbis in quibus habitabant. Mā Sub-
urrana / Palentina / Collina et exquilina dicebātur.
Tribulis penul. pro d. qui ex tribu est. Dico. in episto.
Et cum pileolo soles cōiuiua tribulis. Cice. Ser.
Lucio / Loffino amico et tribuli tuo valde familiarē
vto: Dinc contribulis qui ex eadē tribu est. Hieron.
lib. ij. Dachabeorū. Et cū rex annuisset statim ad-
gētū ritū cōtribules suos transferre cepit.
Tributim aduerbiū. significat p' singulas tribus.
Tributū a tribubus. Bar. dicit ostendit q' ea pecuniā
que populo imperata erat tributim soluebat. Fest'
Tributū dicit: q' ex puato in publicū tributū. Su-
mi postea hoc vocabulū cepit largius pro omni mu-
nere: quod a subditis soluitur.
Tributarius qui soluendo tributo obnoxius est. Iusti.
lib. j. Sed ciuitates que mediorū tributarie fuerant.
Tribuni dicti q' tūc in tres partes popul' diuisus erant
et ex singulis creabant: vel quia tributū suffragio crea-
rentur: vel quia vt Gege. inquit q' tribuebāt iura mi-
litibus. Tribuni etiam vocati sunt qui magistratum
gerebant: vt regū tempore tribuni celerū: qui centu-
riū pgerāt: postea facti sunt tribuni militares in ca-
stris qui parem cum consilibus haberent potestā tē
qui imperatori opponerentur pro militibus. Tri-
bunorum militariū sicut docet Alco. duo sunt gene-
ra. Alij rufuli dicunt qui in exercitu creati solēt. Alij
sunt Comitati qui Romē comitiū designant. Tri-
bunū militaris officii est: vt miles veste indutus: ar-
mis bene munitus: exercitatiois vtu et disciplina eru-
ditus in cedat. Olim tribuni militū cōsulari potesta-
te promiscue et patribus ac plebe creati sunt. Alij fu-
erunt tribuni plebis qui in defensione plebis a patri-
bus facti sunt āno fere decimo septimo post exactos
reges. Alij tribuni grati dicti ab eo q' his attributa
erat pecuniā quā militi reddebant.
Tribunitius / qui tribunus fuit.

Tribunicus a. um. quod ad tribunos pertinet. Salu. Nam postea. C. Pompeio. et D. Crasso consulibus tribunicia potestas restituta est.

Tribunatus us. ipsa tribunorum dignitas. Licc. Zel. de Casi. aut Bacchi tribunatu quid expectem non libet augurari.

Tribunal pe. pro. locus excelsus in quo residebat quibus ius tribubus redderet.

Tribuo is. hui. buti. quasi tributus do. concedo. Sed hoc benevolentie eius tribuendum est. Aliquando capitur sicut vendendo. Hiero. in Deutro. Quam pecunia tribue et sic bibemus. Aliquando capitur pro alium ut tibi multum tribuis. Aliquando capitur pro favore. Licc. Craspedi. Cum uniuerso ordini publicanorum semper libere tribuerim. Huius composita sunt **Attribuo** / **co** / **tribuo** / **simul tribuo**: hoc est alius parte facio. **Distribuo** / **diuersis modis tribuo**. **Terē. in Adel.** Argentum annuauerat illico dedit: preterea in sumptum dimidium ming id distributum est sane ex sententia. **Retribuo** / **quasi retro tribuo**: hoc est remuneratio.

Tribulus pe. coz. spinę genus a semine triangulari dictus vel qui cuspidatus trifaria feriat. Quis. libro. i. me. Lolii tribulicę fatigat triticeę menses.

Tribula e. et tribulus: genus uehiculi quo frumenta in arca terantur a tribus lateribus sic appellatur. Aug. libro de ciui. dei. Nam sicut sub uno igne aurum rutilat et palea sumat: et sub eadem tribula stipule comminuntur frumenta purgantur. Arg. li. i. Seco. Tribulicę trahere et iniquo pondere ralsri. Car. E spicis in arca excuti grana: quod fit apud alios iumentis iuris et tribula.

Tribularia a tribula fieri videtur et significat locum ubi tribule recondunt: ut est apud Lol.

Tribulus / **verbum factum ab angustia et dolore** illo quod tribula ferri vel tribuli herbam calcauerit quod oritur in lacubus et paludibus trigoli vel ferrarie: vulgare etiam murex / **angulata est**: iacit vel vis semper cuspidis est creta / **bellica ferramentum est.**

Tribachus penult. coz. pes ex tribus breuius syllabis constans a **tribus** et **bachus** quod significat breue: ut **Te coydon** o alexi. **Ubi dono a tribachus est cum vocalis ante vocale breuis fiat.**

Trica / **apulie oppidum.** Vide in dictione apina.

Trice / **capilli pedibus pulloꝝ gallinaceoꝝ inuoluti.** Quia de gressum illoꝝ impediunt: factum est ut oia impedita trice dicant. Plau. in Cur. Quod argentum tu mihi: quas mihi tricas narras? Inde extricare et intricare pro expedire et impedire.

Tricephalus pe. coz. qui habet tria capita.

Triceps / **trium capitum.** Seneca. **Tricipite** secum belua manibus trabens.

Triclinium / **latine discubitorium dicitur potest.** Est enim locus in quo discumbent et cenabant precipue in conuiuio accepti a tribus lectis quos sternebant contigua. **Ma tris mensas in conuiuio apponere veteres solebant et faciendo cenare sicuti tura faciunt.** **Spicę est tres** **KL** / **pp** lectus dicitur. **Hinc** **Idora.** Sepe tribus lectis vi deas cenare quaternos. Et quibus vni auct quauis aspergere cunctos: piter est qui prebet aquam. **Iuue.** Ergo duas post si libuit mensas neglectas adhibere clientē. **Tertia ne vacuo cessaret culitra lecto** **Una simus ait.** **Virgil.** Inde toro pater **Aeneas sic orsus ab alto.** **Quintil.** locum intellexit dicitur ait: **Vir eo limen egresso triclinium illud supra conuiuias torruit.** **Apul. lib. i.** Jam denique cenauit triclinio dicitur decesseram. **Hic locum** **Licero** appellat **co** / **clauē.** Cuius hec sunt verba. **Me inter conclaue illud cecidit.** **Proprie tamē conclaue dicitur quicquid locus secretior ubi colloquia fieri solent.** **Habetur vna clauē communē domestica: nec est omnibus ad eam eundi potestas.** **Licet vni?**

In triclinariis / ceterisq; conclauiibus marinis est usus luminum. **Constat igitur triclinium et lectos discubitorioꝝ et ipsas cenationē. i. locum ubi semper lectus cenaturi discumbent signficare.** **Sed postea triclinium per abusu onem apparatus ad mensam factus dicitur consuevit: et coacta in locum vni parate paucoꝝ cenę suppelleret necessaria.** **Hinc** **Architriclinius** qui huius ministerio preest. **Unde** **Licc.** **Sterni triclinia et in foro sterni iubebat.** **Sic** **Biclinium** locus attributus conuiuio a duplici ordine discubentium. **Plau. in bac.** **Aduortite nescio che et tu pistoclere ias facite in biclinio cum amica suis vterq; cubitu eatis.**

Triclinarius / minister qui in triclinio ministrat.

Triclinarius a. um. et triclinaris et hoc triclinare quod ad triclinium pertinet: ut mappe triclinares et lecti triclinarij. **Triclinarius.** **Di. lib. ii.** Quia purpura quis non inquit triclinaria facit?

Tricolon pe. pro. latine trimembre dicitur.

Tricones / **morosi et ad ridendum duri.**

Triduum / **spacium trium dierum.** a quo **Triduanus** a. um. **Unde** **triduanas indurias legimus.**

Tridens / **Hepturni** / **cepex** et quicquid habet tres dentes tridens dicitur.

Triemeros / **latine triduanus pe. coz.**

Triennis / **trium annorum.** **Ma triennis** / **trium et triu annorum idē significat.** **Unde** **Hiero.** i. testamento veteri. **Sume mihi vacca triennē et capra trimā et arictē annoꝝ trium.** **Hinc** **trienium spacium trium annorum.** **trienale adiectiuum.**

Trices / **nūmi gen.** / **tertia pars allis.** **Iuue.** **Me habet in felle quę porrigat ore trices.** **Et sumit. p. calice.** **Do per. Et fuerit multus exacta trices hora.** **Apud** **Alcru.** **Trices** / **sive quod id est et tricalis materia nomen habent a mensura quę asseres instrumētis eius tricalis: hoc est crassitudine quattuor vnciarū essent.**

Tricalis / **herba a mensura dicta est.** i. quę folio trientem equet amplitudine.

Tricalis / **vasis gen.** / **tertia parte sextarii capiens.** **Per sius.** **Calidūq; tricalē** / **excuit e manibus.**

Tricris / **penult. pro. nauis magna quę gręce** **Durachō** a tribus sessionibus. **Latine** **trimeris** / **aut pene idē** **Hierony. in lib. Numeri.** **Tenit in tricribus de italia superabant assyrios.**

Trierarcho / **prefectus tricris.** **Licc. in ver. actio. ii.** **Qua de re charidemū cū testimonium prioris actione dicere audistis sese cum esset trierarcho.**

Trieteris / **penult. pro. spacium trium annorum.** **Sta. lib. iiii. th.** **Zudus et atra sacra recoler trieteris operet.** **Bar.** **Aspicis** / **ut parus nec adhuc trieteride plena.** **Regulus** / **auditu laudet et ipse patrem.**

Trietericus / **triennalis a** **trios** et **trios ann.** **Hinc** **trietica** appellata sunt sacra bacchi: quę triennalia quę tertio quoꝝ anno sumptuosiora annuis eius ortibus agitabant. **Instituta sunt enim cū ex india victor redisset a triennio quo peregrinatus est.** **Quis. lib. ii. meta.** **Atq; tuo moto proles semeleia thyrsos /** **Simarice celabrant** / **reperita triennia bacche.**

Trifau / **tres fauces habens.** **Unde** **Lerberum** / **trifaucem** vocant.

Trifar / **vel trifolium** / **telū longitudine trium cubitoꝝ.**

Trifaria / **aduerbiū** / **significat tripertito.**

Trifer a. um. quod ter fructus producit.

Trifidus a. um. pe. coz. quod in tres partes diuidi potest.

Trifidum / **dicitur ubi triu agroz terminus est.**

Trifolium / **simoniamū** / **herba est quę inuenit fragofis locis effica cissima tradit contra vipere venenū /** **odoris grauis** / **neq; ab similibus bitumini.** **Et idcirco** **gręci eā** **αρωα** / **στροφ** appellauerunt: stri autem propter figuram acutam trifolium vocant. **Nam longis et bifutis folijs viret /** **caulisq; rubultiorē facit quę parte.**

Trifur / **trifurcifer** / **tricerberus** / **plus quę fur /** **plus quę fur**

Uer magnus cerberus. Nam eris pro valde quatuor acapit a grecis. Plau. Non fur sed trifur.

Triga quasi triaga a tribus equis iunctis. currus qui a tribus equis trahitur. Unde trigarium dictum trigarum curule certamen. Dinius libro. xviii. Ferre ne romem principem hac potione recreari solitum cum sic quoque se trigario approbare vellet. Et lib. xj. diges. Et si triga venierit retinenda erit rota: et si quadriga reddibatur. Trigarius locus iuxta campum martium. Pl. libro ultimo. Me equos quidem in trigarius ferri vllis vernaculis animaduerto. Apud Partia sum quoque Capella. libro. ix. qui de musica inscribit. Trigarius inquit supplicantis semper germanicatis aduenier: hoc est trigemina in se illa mulier siue tres in vnius nominis vocabulo conspirantes. Trigam etiam huiusmodi veteres vocabant.

Trigamus pe. cor. qui tres duxit uxores. Diero. contra Bouit Currit ad Abiaa Isaac et Jacob: ex quibus patris trigamus secundus monogamus tertius quatuor uxorum est: Lig. Rachel Bale et celpe.

Trigo as. stringo. Unde obtrigo quod est iureiurando asstringo.

Trigon pile genus et turtur.

Trigona etas tertia.

Trigon pe. pro. triangularis. Hinc Trigonalis forma que tribus lineis consistit.

Trigemis quid significet declarat Columella lib. iiii. cum ait: Callis et vliginosi campi sicut scrimus etiam trigemis quod est paulo minor dodrante longior vti quod semipedes: non ab eo trigemis dicitur est quod oino triu oculorum est: cum fere circa plagam qua matri abscisus est plenus sit gemmarum: sed quod his exceptis quibus est frequens in ipso capite tres deinceps artilculos: totidemque gemmas habet.

Trigeminus idem quod tres. Colu. lib. viii. de Capella. Parit autem si est generosa proles frequenter duos nonnumquam trigeminos.

Trigla gen. piscia que a nostris mulus dicitur et barbo. Hinc trigles lapillus qui multi colorum habet.

Trilices vestes que et tribus licis constant. Interdum tamen trilicem triplicem dicimus.

Trimus a. um. quod est triu annorum: a quo trimulus diminitiuum et Trimatus rus. et trima dies.

Trimetrum penultima corre. carmen ex tribus pedibus constans.

Trymma dicitur vini ex aromatis in quod iuncus et myrris et calamus iuncti solebat.

Trimozion a tribus signis dicitur est. Tria sunt signa partibus nonaginta constare. Erat ergo trimozion pars ab horoscopo genitura nonagesima. Itaque a situ lunę altera nonagesima vnde vaticinium vite substantia rumque sumatur.

Trimetris trium mensum.

Trinundin. Vide in dictione nunding.

Trinacria insula que sicilia/scania et triquetra appellatur a tribus promontoriis dicitur est trinacria pachyno/sey lilybeo et peloro et oxpe sumitas. Hinc Trinacris. Quid in fas. Terra tribus scopulis vastam percurrit in equos. Trinacris a positu nomine adepta loci.

Trinepos penul. cor. abnepotis filius quod sit post tres a nepote.

Triobulus pe. cor. quasi homo parui pretii a tribus oboliis. Plau. Non ego homo trioboli sum. Hinc fit triobolarius vllis et pretii triu obolorum.

Triodos latine triuici dicitur potest.

Triones quasi teriones boues aratorum. Unde septem stelle septeriones nostri: veteres a bobus iactis appellauerunt ex quibus figurantur.

Triparcus valde parcus. Unde triparcos hominum vetulos.

Tripertio in tres partes diuidi. A quo Tripertio aduerbium.

Triplex quod est trium plicari. Unde triplico as. Interdum triplex sumitur pro quodam tabelle genere quo scribi epistole solebant. Partia. Tunc triplices nostros non vilia dona putabis Lum se ventura scribet amica tibi. Vide supra in dictione duplex in alio significato.

Triplus tripla triplum/eius significationis est quo et triplex.

Triplaris numerus dicitur cum ex duobus minor ter in maiore numerat: vt sunt tria ad vnu.

Tripolis oppidum trigeminum quoniam tyru/sidonu et arabu illud obtinent. Hinc tripolitana regio dicta est. Sunt autem duę hoc nomine: Africana scilicet et Syriaca in phenice. Oppida tripolis africana sunt Abrototonum: tophbia et leptis magna. Pompo. Locus ex numero tripolis dicitur.

Tripota nomina sunt que tribus terminibus declinantur. penul. produ.

Tripus tripodis et tripodae. penul. cor. dicitur omne quod habet tres pedes. Quia sunt veteres tripode tum ad delicias tum ad edendi necessitatem. Tripodes erant mensę in templo Apollinis delphica: quibus superponebantur Deebades que et Corine dicebantur vt variabantur. Pl. li. xviii. Et grece facit a uerbo et corinas tripodu nomine delphicas: greci vitos fortes tripodibus donabant: quia non facile succubant. Virgil. libro. ix. Et tripodas geminos auri duo magna talca. Hora. libro. i. car. Donare tripodas premia fortium Heciozum.)

Tripudiu quasi terripauu. Sic enim primo dicitur est post terripudiu: deinde tripudiu est dicitur a pauio serio. Unde tripudiu solistima dicebant auguria que fiebant quotiens offa que pullis dabatur aliquo modo cadebat in solu. Ita enim a solo solistimus: vt a medio mediastinu dicitur. Lum igitur offa ex ore pulli ceciderat: rum auspicianti tripudiu solistimu nunciabatur. Tripudiu etiam saltatio dicitur similiter a pauienda terra que saltado terra pauit. Lini. Ferre ac per vibem tre cum tripudiu solennis saltatu iulii.

Triquetra penul. pro. figura triangularis. Quo nomine dicitur est sicilia. Hora. Quid militibus promissa triquetra: Unde triquetris triquetra triquetrum. Syrius lib. v. Hanc ethnea copois triquetris quaz milerat oris.

Triremes pe. pro. dicte sunt quas vulgo galcas vocat licet duos terminos ordinis habeat in lateribus. Nam biremes naues duorum ordinu sunt. triremes triu quadriremes quatuor. Greci trieres vocant. Triremes inquit Amodes corinthius.

Trimegistus Mercurius quasi ter maximus dicitur. vel valde maximus.

Tristega pe. indifferente significat tricameratu nomine compositu a stega qui est locus nauis. Stega pro a stas fit. Plau. in bac. forte vt assedi in stega.

Tristis proprie mestus dicitur. Virgil. Tristis at ille tamen cantabit inquit. Sed quia tristitia in fronte hominis crudelitas/grauidatis/ire/ minarum/studii difficultatis indicia est: fit vt tristis aliquando pro seruo accipiatur. Virgili. Illi mea tristia facta Dege neremque neoptolemy narrare memento. Aliquando pro graui. Licet. Qui numero oprimatu et principum reliquit grauidatis sue illu tristem plenū dignitatis. Aliquando pro irato. Lucil. Tunc certe ne mihi sit tristior. Aliquando pro minaci. Itaque adycti hęc tristia dicta reponat: inquit Virgil. Aliquando pro docto. Lucili Adde eosdem tristis ac seueros philoso phos. Licet. Inder tristis ac in te ger. Aliquando pro amaro. Virgil. Tristisq lupini Sustuleris fragiles.

calamos. Aliquando pro difficili. Luce. in Lato. Factus in morbos incidit adolecetes: grauius egorat tritius curantur. Aliquando p horrido. Bar. Amator ille tritii lacenari.

Trito as. tritile facio. Unde r contritio. Virgi. Et pluuio contritit frigore celi. Est r tritio: depones. En r contrito: vt contritit est rep. ppter iusturandū.

Triptolemus nomen propriū viri qui fert in attica regione vltim frugū primus inuenit.

Tribades mulieres dicte sunt fricatrices/que portēt/oso coitus genere in sexū suum libidine exercēt. *το τριβειν*: qd significat fricare.

Triticū dicit qd tritū est ex spicis. Hinc **Triticus** a. um. vt panis triticus.

Trito as. frequentatiuū est a tero teris/ r significat minutum tero.

Trituro as penul. pro. significat tero r ad segetes pertinet. Et habet primā syllabā longā quasi ab tero tritū tritū. Hinc tritura. Virg. Vaginaq cum magno veniet tritura caloze.

Tritonia dicta est minerua q tēporibus Ogyū regis ad lacū tritonis virginali primū habitu apparuerit: triton autē fingit esse maris deus. Neptuni r Salacie maris deo filius q primū in tritone africe palude vltus fuerit: vbi ait Herod. virgines annis singulis se purgare lāpadib' r lignis in veneratione palladis. Diodo. scribit dictā tritonā a Crete filio tritone.

Triumuir nomen magistratus quē tres college administramt. Triumiri triplices fuere. Capitales/ Venetarij/ Nocturni. De capitalibus sic habet Pompo. de or. iuris. Triumiri capitales cōstituti sunt q carceris custodia haberēt: r cū ai aduertit oporteret interuētū eoz fieret. d' Desarijs Liu' cōmemorat. Triumiri mensarij creati sunt. Aliqz numularijs r monetę omnis generis r forme cūsortibus fterant. De nocturnis meminit Sor. Tacit'. Triumiri nocturni q ad incendiū in sacra via ortum tarde venerat: tribuno plebis die dicta damnati sunt.

Triuū r quadriū. Quis pro loco in quo tres vel quatuor sunt vie poni cōsueuerint: sumit tñ quādoqz pro loco frequenti quo antiqui cōuenire solebant. Catul. Omnid' in triuū vulgē fabula passim. Juue. Mōne libet medio ceras implere capaces qdriuo: Erat etiā rusticozū sacris attributa. Nam illic oues cedebantur r ferta appendabant. Tibul. Nam venerator seu fipes habet desertus in agris. Seuev' in triuio florida ferta lapis.

Triualis r hoc triuale a triuio fit. Unde triualis sciētie magistri a Quintil. dicunt q in triuū docēt. Hic triualit' aduerbiū qd significat passim: vulgo vbiqz. Dramatica dicit' triualis scētia: qz in triuū docebatur. Triualis pō lingua vulgaris qua in triuū pueri gramaticā discētes utebant.

Triuia dicta est diana q triuū fesset. ppter qd tris facies habere sūgebat. Virgi. Triua virginis ora diane. Quid. Ora vides beates in tris vergentia partēs. Seruet r internas cōpita lecta vias.

Triumphus quidā grecum putāt. Nam θριαμβος appellant grecinos aspiratione ex prima in nouissimā syllabā translata r d mutata in p' dicimus triumphū. Bar. a Baccho huius reinuētoze. tranquill' dici existimat triumphū: q triumpharet/ triplici iudicio honoraret. Primo em exercitus de triūpho discernendo duci iudicabat. Secundo senatus. Tertio populus. Erat autē triumphus omnū bonozū qui a populo romano dari solebat maximus. Mā illa pōpa solēnis erat que fiebat redeūmē. Mā illa pōpa solēnis erat que fiebat redeūmē. Mā illa pōpa solēnis erat que fiebat redeūmē.

επε το προφρο μεροισι δαμβεια τετραμυρα εκαι εισηυ φασιν ερδημω του τογυρισ θαυ και τα πολλαυραφει.

Triumpho as. triumphum ago. Luce. in Lato. Bar. Curius cum de sannitibus triūphauit. Qui autem triumphabat apud romanos equis albis uehebantur curro inaurato/ capite coronato lauro r ante ipm triūphante victus hostis oneratus collo ceteris r sic eunte senatu capitolū ascendebat ad templū Iouis optimi/ maximi vbi mactato tauro albo domū redibant. Lege Plutarchū r Luitū. Aliqñ tñ triūphare ponit p exaltare. Lili. Ad euenisse nobis gaudeo r triumpho. Huius passiuū est Triumphor.

Triumphatus a. um. de quo triumphatū est. Virgi. li. iij. geoz. Bilis triūphatus vtroz ab litore gētes.

Triūphatus us. ipsa triumphatio. Pli. Ne triūphatus suo nimis superbiat Antonius.

Triūphator q triūphat vel q aliqñ triūphauit.

Triūphale qd ad triūphū pertinet. Tñ triūphales corone: quibus impatores in triūphis coronabant. Triūphalis vir qui triumphauit. Sicut cōsularis qui consul fuit. Sue. de Aug. Solos triūphales: qz et socios expeditionū r participes victozarū suarum nunq donis impertendos putauit/ q ipsi quoz ius habuissent tribuēdi eas quibus vellēt. Triūphalis porta romę dicta est: q per eā triūphat agerent. Triūphale territorū etiā romę qd nūc Vaticanū ē. Cū Damalus papa scribit beatū Petz sepultū fuisse in vaticano iuxta triūphale territorū.

Tros nomen viri propriū r nomen adiectiuū a troia formatū r facit gen trois r troos: qz vt inq' Ser. Dia noia mona syllaba greca q in latinū sermone trāscit: tertie tñ sunt declinationis: r tam latine q grece declinari pnt: vt Tros is. oos. Pan. panis panos.

Troas vt inquit Herod. lib. de rī. quęstionibus/ ciuitas est q p' troia appellabat. Est r regio quā Trole. minorē pb' ygiā appellat. Adiacet bellis ponto: vt Pli. lib. v. scribit. Alij myste tribuūt: que ad occidentem subiacet tota mari exposita. Homer' ab Eriapo vltz ad Eaci fluminis ostia eius fines produxit. i. e. Zion: que r troia mille quinque passibus a portu distans omniū que sub sole sunt insignissima. Ciuitates p' cadis nobiliozes/ Dardanū/ Simoentia fluminis ostia. Antandrus/ Smirna/ Laqomene/ Epherus/ Diletus/ Pergamus/ Tyatira/ Pbiladelphia/ Laodicia/ Antiochia/ Dantes clari/ Ida r Etnol' Troas fit Troadenis.

Troia vt Ser. scribit regio minoris Asię in qua Ilium vrbis r regia Priami: q etiā Troia dicebat a Troe rege: antea Teueria a Teuro: r Dardania a dardano. Scribiturq greca diphs. nec diuidit' cōsona adiectiuū pō o r i vocalibus r diuisis. Et cū prouinciā significat principale nomen est: r breuius est tro. Quādo autē non est principale r deriuatio est tro/ longa est. Vir. Et troia gaza p yndas. A troia fit tros. Idē Tyrius/ mibi nullo discrimine ager. Est r tros nomen viri propriū. Troianus a. um. vt Troianas vt opes Troicus ca. um. vt Troica castra apud Cirgilium. Troius a. um. vt Troia gaza. Troiugenas. Ennē. Troiugenas bello claros Sane troiugena r Graiugena cū gemino ij scribi debuissent mutarunt i se qns in u alternitatis causa: vt pro troiugena r graiugena/ troiugena r graiugena factū sit. Troia etiā lud' puerilis equestris ab enea instituta. Sue. de Lepa. Troiam lustrurna duplex maior minorūqz puerozum. Virgi. Troiaz nunc pueri troianū dicit agmen. Et troia locus est in agro Laurente in quo primū enea cōstitit. Alf. Semp autē prima longa est.

Trochus rota/ reuolutio/ q rota vt inquit Aron a ludęntibus pueris scutica agitabat r rotabat.

Trochiscus bini, parua rota. Si copositiones qdam me

dicorō in formā rotule trochisci dicunt.

Trocheus pes celer volubilis q rotatur & celeriter di-

curtur. Nam Trocheus latine rota dicitur. Dercurio re-

peritur tenet locū vltimū: cōstatq; ex duab; syllabis

prima lōga vltima breui. Vel dicitur Trocheus id est

id est a currendo: q; cursum suū habet de lōga syllaba

in breui & a grecis Trocheus appellat.

Trochū neutro genere est genus selle.

Trocleus siue trochalia instrumenta cū orbiculis ad sub-

leuanda & depumēda onera. Vel rotule striate sunt e

ligno vel ex quibus aquas haurimus sive ductario &

hydria. Lucr. Dulcitas per trocleas & tympana pō-

dere magno cōmouet: atq; leui sustollit machina ni-

ru. Et interpretatōe Diogenis Laertii sic scriptū est.

Ego ita hūc tam pudē alluerus sum ac si sonū iugis

trocleaz hauriā. Nam dum sara aque ligna marmo-

ra & id genus cetera per trocleā sursum ductario su-

ne trahuntur crepitus concitat.

Trochilos pe. pro. parua auis: reges autē dicitur alio no-

mine Regulus: siue vt Suet. inquit Regaliolus: Ab

Aristotele trocheus dicitur quasi rex & spes auiū. Vide su-

de supra in dictione regaliolus.

Trogodyte populi etropig/cauernas incolētes. De

quibus Plin. & Hiero. contra Iou. Homades & tro-

godyte & scybe & hunozuz noua feritas semicrudis

velcatur carnis.

Tropheū cū diph. a Trophē: hoc est ab hostiū cōuer-

sione: vbi in fugā versi sunt hostes. Nam qui hostes

fugasset: merebat tropheū. Est em̄ tropheū qd in te-

stimoniiū victorie publico in loco statuit: vt apud Li-

ce. li. ij. ad herē. Qui thebani equū enē in monumē-

tū victorie cōtra lacedæmonios statuerāt tropheā.

Trocegen fuit oppidū attice regiois: quo trocegeni

populi sunt appellati.

Troigenis fuit thar vnus ex his qui venerūt in auxili-

um troianū apud grecos fuerunt arbores amputate

in eo loco vbi hostes vicissent atq; in fugā vertissent.

Amputabant enim ramos arborū: ac deinde spoliū

hosti detractis ornabāt: vt essent posteris monumē-

tum victorie in eo loco parte. Deinde etiā cepra sunt

poni in montibus & locis eminentioribus. Vnde Sa-

lusti. de Pompeio ait: q; deuictis hispanis trophea

in iugis pyrenei montis posuit. Et Romē in arcub;

figebantur exedificatis. Quę vero spolia in tropheo

figerentur docet Virg. libro. ij. De genti duci eru-

uias tibi magne tropheū Bellipotēs aptat rozantes

sanguine cristas: Tlacq; trunca viri & bis sex thozaca

pentū. Versosq; locis clypeūq; ex ere sinistre Sub

ligat atq; ensē collo suspēdit eburnū. Accipitur et

tropheū p victoria seu p virtute qua parata est victo-

ria: vt in hymno: Trophea sacra pangimus.

Tropei dicitur quasi versariū qui alios vellicant in se-

stantq; & ne deprehendant conuertunt se. Suetō. in

Claud. Et quotiens cibū obdormisceret olearum ac

palmarū ossibus incessabat. Interdū ferula flagro

reuelat per ludū excitabat a tropeis Tropeo em̄ gre-

ce significat verro & Tropeus versio. Vnde & tropei

venti vocant cum e mari redeūt.

Tropus dicitur potest modus figura conuersio. Et diffi-

nitur a Quintiliano q; sit verbi vel sermonis a pro-

pria significatiōe. ad aliā cum virtute mutatio. In-

de sit Tropicus a. um. pro figuratiuo. Augu. Ad ea

locutione dicitū quā greci dicunt hyperbolē q; vtiq;

tropica est non propria.

Trobbimus grece latine alumnus dicit.

Tropologia figurata locutio latine dicit.

Trossulū oppidū thuscie dicit q; sine pedicū adiuuen-

to equites cepissent: quo trossuli dicit sunt et; inco-

le. Trossuli em̄ dicebant equites cuz antea celeres a

Celere Remi interfectore: postea Flerumines a fle-

ctendis animis: qm̄ iudices erāt: siue a flectēdis eqs.

Siue. Ad ad equestre ordinē pertinet antea trossu-

los vocabant: nūc equites vocant.

Trus vasis genus a terēdo dicitur quasi terua: quā nos di-

minutue trullā dicimus. Siue vt Car. docet a tra-

uolando: trauciēdo ve q; per eā aqua traicit.

Trulla diminutiua a trua. Car. Trulla ad silitudinem

trug: q; magna & hęc pusilla: vt trulla trug q; e culi-

na in lauatinā aquā fundit. Vnde detullare de quo

alibi. Sicut etiā trulla vas quo ventris omus deponit.

Car. Clinicus herodes trullā subduerit egro. Sic

capit p vase lato: pfundoz qd in mēlam inferri plę-

rūq; solet. Ad licet potui ineptū videat: tū vlturpa-

tū fuisse legimus. Hora. Qui veniantū festis pota-

re dieb;: Lāpana solit; trulla vappāq; pfectis. Ju-

ue. Si trulla inuerso crepitū dedit aurea fūdo. Vbi

bibacē arguit q; in trulla bibat: ineptū q; crepit; inē

bibendū edat. Plin. Sunt ergo vala tū cōintia q;

isti elegatiores nūc es scalpādo transferunt modo in

lucernas: modo in trullas nullo mūdiciariū dispectu.

Est & thulla cū aspiratiōe cementeriū instrumentū q;

fabri murarij tectozis linendis cōplanandisq; delu-

tare solent: vt nō solū parietes pulchritudinē accipi-

ant: sed & fortitudinē cōtra iniuriā imbriū & creberri-

mas tempestates. Vnde Thullare apud Cicru-

uium legitur. Scribunt quidā Thullam esse felicias

Arabig; portum.

Trulleū vasis genus quo man; perluātū simile trulle-

nisi q; latius erat. Car. de vi. pa. Itaq; ea sibi nō po-

neret ac suspendere q; vilitas postularer trulleū ma-

tellionē pelum nalisternam.

Truo auis q; alio noie onocrotal; dicitur. Ecce. Irrides ma-

gnitudinē nati. p dū imortales vñ pcellit truo.

Truo is. si. sum. pprie significat violentiā quādā erpel-

lo. Plau. in asi. Ille ecastor; hinc trudef. Aliquando

Trudere est; obicere seu pducere. Idem in epi. Aug-

te incempere tenent; quas tu mihi tenebras trudas;

Terē. in an. Fallacia alia aliā trudit. i. insequit. Du-

ius cōposita sunt Abstrudo; cōtrudo; detrudo; extru-

do; intrudo; obstrudo; obtrudo & retrudo: que habēt

primā productā.

Trusatilis pe. cor. vt mola trusatilis. i. mola manuaris

q; manibus trusat. i. pellatur.

Trus; feror; crudelitas a quo trucidat; crudelitas.

Truculentus; qui vultu crudelitate pferet; alioq; ter-

ret. Teren. in adel. Ego ille agrestis seuis pare; tri-

stis truculentus tenax.

Trucido as. pe. pro. crudeliter neco. Lactā. li. j. Libe-

ros ppos aut trucidare aut subicere seruituti. Vir-

git via vi rapiūt adit; pmoq; trucidat. Qu; cōppst

ra sunt Obtrucido; qd est aude trucidat. Retrucido;

iterū trucido. Liui. Offerre fe coipa ira retrucidare

Trunca; pars arboris q; ramis trāctatis supstat. Col-

li. iij. Et ex his partibus trunci sumant; que & geni-

tales sunt & maxime fertiles.

Trunca; a. um. qd est truncatū. Ouid. Trunca manu.

Col. li. iij. Cum deinde truncā reddideris: acuro fer-

rameno plagam lenito.

Trunco as. amputo. Cuius composita sunt detrunco;

distrunco; obtrunco; pertrunco; qd est perfecte trun-

co. Plau. in cap. Arripuit gladiū pertruncavit trib;

tergozibus. glandia. i. colla. Et a trūcus fit trūco: q;

veteres plęq; truncū pro vno quoz genere interē

ptum dixerunt: vt inquit Ser.

Trutina pe. cor. statera. Hora. Rutina poneris eadē.

Cicru. lib. ij. Ad autem ex trutinis q; & staterę dicit;

tur: licet p; siderare. Per trāslationē ponit; p iudicio.

Lice. lib. ij. de ora. Ea probando que nō artificis; sed

populari quādā rutina exanimant;. Cornutus tamē

scribit trutinā foram esse: intra qd est lingua bilacis ad qd est examinatio: qd alij equamentū alij librām cum alij equilibū vocant.

Trucino as. pe. cor. examino/pensculo. **Trucino**. ad. **Dama**. Sint alij disert: laudent vt volūt: z inflatis buc cis dda spumāria trucinent. Est z trucino: deponen tale. **Perfi**. **Arq** ex porrecto trutinant dda labello. **Apu**. trutinā sciētā vocat graue z recte examināta

T Ante D

Tuatim aduerbiū significat tuo more.

Tuba instrumentū musicū: vulgo notum: a tubo canali sic dicta. **Mā** ex lignis tube sūt z ex cornibus. Et que ex gre sunt tube ductiles appellant. Que ex ligno vt cornu lignee vel come. **Tuba** vtunt milites ad exci tandos atos in plū. **Hinc** tubicen: q tuba canit.

Tubulustrū dictū qd eo die in atrio lutozio sacrozū tu be lustrabant.

Tubus z diminutiū **Tubulus**: cāna seu pbystula ma iō: scilicet: qua aqua deducit a tumore. **Hinc** etiam tubos viscerū dicimus: tubulū vocamus auenā que z cūta appellat. **Hæci** siphon. **Hinc** **Iuue**. tubū q que vna descendit siphonē vocat. **Effigies** deq lon gis siphonibus implent. **Tubulos**. **Dau**. iure cōsul. diffinit esse per quos paries calozē torref. **Non** erat tunc ignis vsus in cubiculis: nec edes spiracula habebant vnde fumus exiret.

Tuber generis neutri/gen^o cibi collectū ex tumentibus z quasi signantibus arenis/a tumore dictū. **Puto** id esse qd vulgo tartufus dicitur. **Tubera** enim vndiqz terra circūdata nulliqz fibris nixa aut sale capillamētis: nec vtiqz epuberāte in quo gignunt loco aut rimā in gerēt: neq ipsa terre coherēt: nec etiā includunt: vt plane nec terrā esse possimus dicere: nec aliud qz terref callū. **Cum** fuerint imbres auctūnales ac comitrua crebra nascunt: z maxime e tonitribus: nec vltra an num durāt. **Mā** sunt aut ex pituita arborum. **Dar**. **Rūpim**^o alricē tenero de vertice terrā **Tubera** bo letis poma secunda sumus. **Sue**. substantiū fecit z genere maf. **Didie** qz periret cū oblatos tuberes seruari iussisset. **Sunt** etiā tuberes poma peregrina ex africa in italiā deportata. **Dar**. **Non** tibi de libyis tuberes z apozina ramis. **Proprie** tamē tumor: qdā rotūdus in quo cūqz corpore. **Est** in facie z quacūqz corporis parte tubera dicunt: siue per diminutionē **Tubercula**. **In** arboribus duricies illa extans ad no di similitudinē tuber dicit. **Plū**. **Reperit** z in alno tu ber: tanto deteri^o quāto ab acere alnus ipsa distat.

Tubero as. pe. cor. tubera facio seu profero.

Tubercinoz aris. raptim comedo. **Ti**. **Tuburcinari** si ne me vultis reliquias. **Plau**. in perla. **Tuburcina** ri de suo si quid est domi.

Tucera/cibaria cum carne: seu vt quidā interpretantur cibi regū.

Tudertū z **tuders** tis. oppidū in ducatu spoletano. **Si rius** lib. iiii. **Et** gradiculam celso de colle tudertē.

Tudites pe. cor. mallei a tudēdo dicit. **Est** z cuidam cognomē tuditano fuit qd caput malleo sile haberet.

Tudicula instrumentū siue stil^o quo vasis signa imprimuntur. **Quidā** etiā accipiūt tudiculā. p cho cleari ma iōi qd ad carnes z iuscula e cacabis extrahēdo vtiū.

Tudiculo as. pe. cor. imprimo ac sculpo. **Et** p trāllatio nē **Tudiculare** ponit pro cōmouere. **Dar**. **De**ccine nobis carnis hāc mala tudiculasse vetulā.

Tudito as. pe. cor. significat lucrī gra negotiū ago. **Eni** m^o. **Hæc** tuditates rē cessant extrinsec^o vllā **Tractu** z a fabris qd malleis sepe pcutiēdo opa faciūt.

Tueoz eris. pro defendo secūdqz coniugatiōis est: a quo **Tur**^o. **Quis** tuit^o eius participiū sit: quo vsum **Quin tiliā** in decla. ceci legi. **Tuitus** sum adolecētis mi

ferrimi causam: quem nemo imitatus est nisi **Laurē** tius **Galla**. **Qui** in raudensem scribit: **Quis** narrat verrem superari dacos? **Tantū** scilicet contra pira tas fortiter tuitū esse accipimus. **Diero**. ad **Dāma**.

Ad leges publice qd hostes tuerunt qd inter bella z gladios sanctū est: hoc nobis inter monachos z sa cerdotes chūsti intutū fuit. **Et** quidez pro participio verbi tueoz tuitus accipiendū censeo: nō tuitus z tui tio nomen verbale/non tuitio. **Aug**. lib. iiii. de ciuita. dei. **Nimis** multos deos grandi fumo suo tanqz si gno dato ad tuitionem cōg egauerat. **Et** similiter in compositis intuitū/non intutus. **Non** enim dicim^o:

Tutus sum illū: quippe cum magis nomen qz par ticipij vim habeat: licet actiua z passiua in se gerat si gnificationē: vt **Galla** docet: vt **Tutus** portus/ tuta vrb/ q tueatur alios/non q ab alijs defendatur: ta men sepe passiuē in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū

Dompēij inimicū/ ob eāqz causam tot tantūqz sele ribus cōtuebātur z nōnūqz eius indomitos furiozes plausu etiam suo prosequēbantur q se cito inuērit. **Tuo**z vero tuoz in hominibus: vt **Tur**^o sum ab ho stibus/ q munitus z sine periculo sum. **Hæc** vllū cō/ postum habere legi in hac significatione nisi contue or: quo vsus est **Lice**. in **Lodit**: **Tideant** hi qui illū